

La corda sempre 's trenca per la part més flaca

Segurament recordaran els lectors d'aquesta *Revista* que fa uns 14 mesos la CÀMARA AGRÍCOLA DEL VALLÉS acudí espontaniament en auxili de las vidas y en defensa dels interessos del vehinat de Mollet, pera lliurar á tota la població de la terrible y permanent amenssa de mort y ruina á que está sotmesa, gracias á las conveniencias mercantils de la «Companyia Espanyola d'explossius», que á istil de moltas altrás poderosas empresas, que gosan d'una irritant protecció del Estat, efectúa el tráfech de tan perillosa materia sense tenir el més petit mirament ni consideració á las vidas y á la propietat.

Per refrescar una mica la memoria dels lectors, els hi repetirém ab quatre paraulas els motius de queixa que tenen els habitants de Mollet pe l procedir escandalós de la expressada Companyia en la estació del ferro-carril de M. Z. A. ab motiu de la carga y descarga que d'explossius continuament practica pera transportarlos al dipòsit regional que existeix en el terme municipal de Sant Fost. Contra aquest abussiu tráfech, vè trevallant l'expressat poble desde l'any 1898, ab la perseverancia propia del que 's defensa de la mort, essent á Madrid desestimadas quantas súplicas s hi han dirigit, inclús la Exposició que la nostra Càmara dirigí al Ministre d'Agricultura y Obras públicas, ab lo que ha quedat comprovat una vegada més el nostre popular adagi: «La corda sempre 's trenca per la part més flaca».

En virtut del estancament de la dinamita, pólvora y demás materias explosivas, se formá la «Companyia Espanyola d'explossius», en quina empresa hi entraren tots els fabricants de tals productes, acordant el funcionament solsament de duas ó tres fàbricas en tot el Regne y destinant las demás á dipòsits de las mateixas materias.

La fàbrica que 'ls senyors Tarruella y Derch tenian á Sant Fost, que en 10 anys esplotá tres vegadas, causant víctimas las duas, fou destinada á dipòsit, creyem de tot Catalunya.

Proveeixen l'indicat dipòsit procedencias de las fàbricas de Bilbao, Vilafeliche y altrás que arriban á Mollet, estació més á prop del dipòsit, en partidas de 6 y 8 vagóns, que representan la friolera de 60.000 ó 80.000 kgs. de dinamita, pólvora, pistóns y demás materias d'efectes terribles, efectuantse sa descarga d'una manera lenta per medi dels dos carros de la Companyia sense cap classe de precaució y com si tractessin el més inofensiu género. La descarga dura dos ó tres días si fá bó y el riu Besós es atravesable, puig que si plou, ó bè el riu no 's pot passar, com al hivern es molt freqüent, allavors l'estació de Mollet es convertida en el més terrible polvorí per un temps indeterminat, sense las midas de precaució que en aquets se prenen.

Además de efectuarse la carga y descarga de la manera més lleugera, per gent que se 'ls ha fet creure que la dinamita sense el pistó no produeix cap efecte (com si en el *Cabo Machichaco* á Santander hi hagués el pistó posat á cada cartuxo), es motiu de que 'l perill sigui més gran, la possibilitat de que una guspira de la má-